

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. Telefon št. 34.

Sprava na Kranjskem.

XI.

(Glas iz literarnih krogov.)

Sedaj, ko se je sprožilo vprašanje sprave in sloge mej glavnima kranjskima strankama, naj bi se oglasili v Vašem listu vsi slovenski stanovi ter razložili tudi s svojega stanovskega stališča, kako mislijo. Res je, da je vsak tak glas „le mnenje po edinca“, vendar pa ima to veliko vrednost, da vzbuja vsaj v dotičnem stanu potrebno zanimanje za prevažno vprašanje, ter da odločilni faktorji ne rešijo naloge jednostransko. Temeljitega, vsestranskega premišljevanja je treba pri reševanju toli velikih zadev; narodni sentimentalizem nam je že toliko škodil, osmešili smo se z njim tudi že tolikrat, da je menda zadnji čas, da postanemo trezni, resni, zreli politiki tudi mej seboj.

Meni se zdi trajna, odkritosrčna in zaresna sprava na Kranjskem naravnost nemogoča, da, v nekaterih ozirih bi bila celo škodljiva. Člankarji pred menoj so že našli veliko političnih, gospodarskih in kulturnih točk, v katerih se ločita stranki načelno in v katerih se ne moreta nikdar in nikoli zjediniti, ako nista samomorilki ali pa neznačajnici brez stalnega prepričanja. Le če se od-pove narodna stranka svojim naprednim in svobodnimiselnim načelom, ako zataji vso svojo minolost, pozabi na vse svoje vzore, pa če postane narodno mlačna, če prizna škofe za svoje vrhovne voditelje, če izroči narod duhovništvu ter prepusti vse kulturne zavode, vsa dela umetnosti in slovstva cenzuri Mahničev, samo takrat bi bila sloga trajna. Da pa tega koncem XIX. stoletja niti mej Slovenci ni več možno doseči, to je pribito. — Slovenska domovina ni obdana s kitskim zidom, in ideje, ki gibljejo druge narode, prihajajo tudi k nam. In kakor povsod, sprejemajo tudi pri nas te ideje različno, jedni jih pozdravljajo drugi napadajo... evo, zopet boj! — In ker je tako fluktuiranje idej neprestano, ker napreduje svet vsak dan, ločijo se duhovi vedno in vedno, tako da je trajna harmonija pač možna za hipec, ne pa za leto dni ali celo za daljšo dobo. Noben kulturni narod ni stran-

karsko homogen; najmanjši rod je razcepljen v desničarje in levičarje, v konservativce in naprednjake ali celo radikalce, Slovenci pa najse zvarimo v jedno stranko? To bi dokazalo, da se v nas prav nič ne misli, da je bil ves dosednji boj res le osebni in ne načelni, da sta dr. Tavčar in dr. Missia v bistvenih točkah jedina, da je bilo vse doslejnjše strankarstvo goli humbug, kajti v resnici smo vendarle vsi — klerikalci. Ne, ne, trajna sprava ni možna, a tudi koristna ni. V interesu naroda moramo želeli, da ostaneta vedno vsaj dve stranki, ki se nadzorujeta, ki gledata druga drugi na prste ter s pošteno, stvarno opozicijo zabranjata nepremišljenosti. Tako je povsod in tudi pri nas ostani takol!

Prepričan sem, da se, čitajoči te moje vrste, kar križajo različni narodni idealisti, katerim že sama beseda sloga izvablja v oči solze ganjenja. Toda hladni razum in poznanje zgodovine mi pravita: kar ni možno drugod in je kvarno povsod, tega si ne želimo niti Slovenci, in vse sentimentalne tirade o „bratomornem boju na Kranjskem“ niti odprta pisma političnih hlepilcev, ki menijo, da je sedaj napočila ura njihove popularnosti, nas niso prepričala, da to mnenje o možnosti in umestnosti kranjske sloge, ni pravo.

Sicer pa je tudi v nasprotnem, klerikalnem taboru nekaj mož, ki trezno in logično premišljajo vprašanje sprave in sloge. In ti možje, dasi so sicer naši zagrizeni sovražniki, so z nami jedne misli: da so načela narodne in klerikalne stranke toli različna, da so mir, sloga in sprava absolutno nemožni.

Dr. Aleš Ušeničnik, urednik „Katoliškega Obzorika“ in člankar „Slovenca“, piše, razpravljajoč vprašanje o kranjski slogi, v II. snopiču svojega zbornika tako le:

Koliko nekateri dandanes govorijo o miru in slogi! Bridko obsojajo razpor in neprestano kličejo k slogi. Vse to je še lepo in vredno hvale. A žal, da se v tem početju čisto dade zavesti od nekega „narodnega sentimentalizma“. Nič ne vprašajo, odkod nezloga; nič ne, kako doseči zlogo. Samo čustvo jih vodi, samo srce jim govori. Zloga mora biti, bodi kakorkoli! Kdor ni za zlogo na vsak način, ta ne ljubi naroda... To slišimo, to bremo

v Slovencih dan na dan. To je tudi neka domovinska ljubezen; a če nam je dovoljeno povedati odkrito resnico, reči moramo, da se ta ljubezen zelo bliža „patošolski ljubezni“. Zloga je vendar nemogoča, če se ne odstrani tisto, kar je krivo nezloga! Potem pa tudi ni vsaka zloga hasniva. To sta dve načeli, ki ju pameten rodoljub nikdar ne sme prezreti. Zloga je jedinstvo src, vzajemnost teženja. Kadar bodo torej glede na narod vsi imeli isto teženje, navstala bo narodna zloga. Teženje pa se ravna po spoznanju. Zato je nemogoča jednost src, če ni jedinstvo spoznanja. Naše teženje vodijo načela. Da je teženje jednotno in zložno, morajo biti jednotna vodilna načela. Brez teh — ne bodimo sentimentalni! — nikdar mej nami ne bode zloge. A nas Slovence ločijo načela v dva tabora. Zato nič ne pomaga klicati k spravi in zlogi brez ozira na načela, ki nas ločijo. Vsaka taka sprava je le navidezna. Saj smo se bili spravili l. 1874. Dolgo ta sprava ni trajala, in v laseh smo si zopet bili. To pa zaradi tega, ker je pri vsakem koraku se pokazalo nasprotje, ki je zahtevalo da se podvržemo nasprotni stranki, ali zopet odcepimo od nje. Tako je bilo in tako bode, ker je to psihologični postulat. Kdor torej kliče k zlogi, delovati mora na to, da se zjedini v načelih. Zakaj „dve stranki sta neizogibni, kjer vladajo toli različna načela o bistvenih kulturnih in političnih vprašanjih“, kakor prav mej Slovenci. To jedinstvo skušajo doseči razni rodoljubi na razen način. „Slovenski List“ in stranka, ki stoji za njim, misli, da se programa narodno-napredne in katoliško-narodne stranke lahko združita in spojita, ker sta si „podobna“. Podobna? O ne, kar nič si nista podobna! V večnem nasprotju sta si, v večnem sovraštvu kakor „ogelj in voda“. Kadar si bosta podobna luč in tema, tedaj si bosta podobna tudi ta dva programa, a prej nikdar in nikoli. To se je pokazalo očitno tudi o snovanju „slovanske krščanske narodne zveze“... Če pa je vse to živa resnica, kar je, je jasno, da so načela liberalna in katoliška ne dade združiti in spojiti,

LISTEK.

Dunajsko vseučilišče in Slovenci.

(V proslavo 400letnice rektorovanja Slovenca Brikijskega Preprosta.)

Spisal Fridolin Sevnčan.

(Konec.)

Ko je meseca oktobra l. 1493., le nekoliko tednov po smrti Friderika III., cesar Maksimilijan I. — znani pospešitelj in prijatelj humanistiških studij — na Dunaj prišel, pričakovalo ga je vse vseučiliščno osetje pred vhomom v stolno cerkev sv. Štefana, v koje svetišče se je cesar podal s svojim sijajnim spremstvom. Brikijski, kot najboljši retorik, je bil izvoljen za slovesnega govornika. Pozdravil je cesarja v imenu vseučilišča, prosil ga, da naj bode zaščitnik vede, in da naj bi stare pravice vseučiliščne potrdil, kar je cesar Maksimilijan slovesno obljubil.

Že pred Brikijskim prihodom na vseučilišče unel se je mej zastopniki starega šolasticizma in mej humanisti hud prepir. Čudno je, da je baš duhovnik — od poslanec papežev — Enca Sylvis (pozneje papež Piji II.) prvi, ki je l. 1445 na dunajskem vseučilišču v jav-

nem govoru opozarjal na krasoto poganskih klasikov. Kmalu za njim so nastopili na Italijanskih vseučiliščih izsolani profesorji Ragonomontanus in Puerbach kot izborni zagovorniki humanizma — na katedrih dunajskega vseučilišča. Po njihovi smrti začel se je zopet šopiriti šolasticizem, kajti šolastiki so z vsemi silami zatirali vsak svoboden pojav, kar nam svedoči burne kongregacijske seje. Profesorji artistske fakultete so se naposled razcepili v dva nasprotna tabora namreč v tabor zagovornikov starega šolasticizma in v tabor mladih naprednjakov, ki so vso omiko naslanjali na grško in rimsko književnost „Mladi“ so osnovali svojo zvezo in nasprotovali sistematično šolastikom pri vsaki priliki.

Osnovatelj, glava in srce tej zvezi je bil naš Brikijski, kajti zbiral je okolu seba bojazljive somišljenike artistske fakultete: Bolfenka Haydena, Raucha, P. Bergerja in druge, ter jih spodbujal, da so predavali o rimskih in grških klasikih, — o Vergilu, Horacu, Ciceronu, Sallustu in Seneci. Prebuditelj in zaščitnik humanizma v drugi polovici 15. veka na dunajskem vseučilišču bil je toraj naš rojak Preprost. Šolastiki so ga tudi črtili in preganjali, — da, l. 1482 so ga celo obtožili ko „razkolnika in gojitelja“ paganskega, jim toli

zopernega klasicizma. Zagovarjati se je moral v vseučiliščni kongregaciji 24. marca l. 1482; gotovo se je dobro opravičil, zakaj že l. 1485 je bil izvoljen zopet dekanom bogoslovne fakultete. Dne 24. januarja l. 1493 je bil kot namestnik vseučiliščne kancelarja predsednik komisije, ki je sprejela preklic nekega zavoljo razširjenja krivih nauk obtoženega doktorja Kaltenmarkterja.*

Brikijski je bil prvi rektor vseučiliščni, kateremu je pristojal nagovor „magnificus“, kajti cesar Maksimilijan je to častno nazivanje l. 1497 oficijalno zaukazal.

V srednjem veku pristojal je nagovor „magnificus“ le takim osebam, katere so imele dostojanstvo državnih knezov. Maksimilijan si je mislil vseučiliščne rektorja blizo tako, kakor velikega mojstra kakega viteškega reda. Kakor se je le-ta z železnim, tako naj bi se visoka šola bojevala z uma svetlim mečem.

Vseučiliščni rektor bil je za časa Preprostovega rektorovanja najvišji sodnik vsega vseučiliščne osebja. V kriminalnih zadevah pristojala mu je sodna oblast od najmanjše do smrtna kazni. Če je nastopil kot sodnik, nosili so kot znak te dostoj-

* Ta Kaltenmarkter je bil šestkrat vseučiliščni rektor.

kakor ne voda in ogenj, da torej na tak način ni mogoče doseči zloge. A izpremeniti vodilna katoliška načela, tega slovenskih katoličanov ne more biti misel in jih je tudi dandanes manj, nego-li kdaj poprej. A tako zloga ni samo nemogoča, ampak bi bila tudi nemoralna in pogubna. Vsaka zloga je pogubna, ki ni zloga p d ozirom na krščanstvo, ki ni edinstvo sro tudi v krščanskih načelih. Nikdar in nikoli ne bomo sklepali zveze z liberalci na podlagi konfuznih programov, ki se dejanski ne dade ostvariti brez vsakovrstnih nedoslednosti in protislovij, brez nemoralnega polovičarstva in polutanstva, brez zaljubljenega spogledovanja z liberalizmom, brez plašljivega skrivanja katoliške zavesti! Ta zloga bi bila le druga izdaja tistega pogubnega sestrca, ki se mu pravi — katoliški liberalizem, in ki mu je Pij IX. po pravici dal ime — pestis perniciosissima. Nikdar ne, če tudi nas potem dolžite, da se jememo prepir in nezlogo! „Causare discordiam, per quam tollitur mala concordia, laudabile est“. Zvariti in spojiti se torej nasprotna načela ne dade... „Pade naj vse, kar nas loči!“ — „Slovenski Narod“ pravi, in z njim se strinja v tem vsa katoliška stranka na Kranjskem, „da nas ločijo načela“. „Slovenski Narod“ pravi, da so mejami „različna načela o bistvenih kulturnih in političnih vprašanjih“. Pasti bi torej morala bistvena načela o kulturi in politiki. „Slovenski Narod“ pravi, da nas ločijo načela „glede narodnega vprašanja, glede šolstva, glede društvenega življa, glede umetnosti, literature i. dr.“ Pasti bi potemtakem morala tudi ta načela, načela o narodnem vprašanju itd. „Pade naj vse, kar nas loči!“ predlaga „Edinost“, — pa bomo zložni! Lepa zloga! V čem bomo pa zložni? Brez načel je vendar nemogoče pametno delovanje; saj pametno je le, če je po pameti, če gre za pametno in nje spoznanjem, nje načeli. Brez enotnih načel pa je nemogoče pametno in zložno delovanje. Seveda, ko bi nas ločila le „malenkostna osebna navzkrižja“, bi rekli tudi mi: Pade naj, kar nas loči! Zakaj nezloga zaradi osebnosti bi bila nemoralna, ker bi imela korenine v — egoizmu. A „Edinost“ sama dobro ve, da nas ločijo tudi „načelne difference“, („Edinost“ 40. števil. 1897.), da le povejmo, difference v prvih, vodilnih načelih. Zato pa je nemoralno reči: Pade naj, kar nas loči! — Nam se zdi, da nekateri le zato tako govoré, ker bi radi preprečili velik proces, ki se vrši mej nami. Dubovi se ločijo bolj in bolj. Nekateri pa bi radi še nadalje slepomišlili — (oj „Edinost“!) — in zato se bojé (!!) načel. In vendar je ta proces jedini pojav, ki nam odkriva lepšo bodočnost. Zloga torej, kakor si jo želi „Edinost“, je nemogoča. Noben pameten človek se ne bo ogrel za tako zlogo. Taka zloga bi bila res zloga „mračnjaštva“...

Tako piše dr. A. Ušeničnik in za njim stojé v teh nazorih vsi člani „Leonine ter cela vojska

nosti pred njim meč in žezlo. Ako se je podal v vsučilišče, moral je pred njim stopati pedel z žezlom. Predpisana mu je bila posebna obleka (ausgezeichnete Kleidung). Z leve rame mu je visel španski plašč (epomis). Toga je bila urezana iz črnega baršuna z zlatim vezilom nakičena in s hermelinovo kožuhovino obrobljena. Za pokrivalo mu je služil črn baržunast baret. Če se je udeležil kakkega pogreba, ali če je država žalovala, nosil je obleko iz rudečega baršuna. (Srebrno žezlo rektorjevo je bilo cenjeno 155 gld. 47½ kr.) Ako je rektor uradno nastopil, imel je prednost pred vsakim škofom. Pri procesiji sv. Rešnjega Telesa zastopal je celo odsotnega vladarja.

Kakor že povedano, zavzemal je to visoko dostojanstvo naš Brikcij trikrat. L. 1469 spisal je Preprost komentar o Ciceronovi retoriki, katero knjigo hrani dvorna knjižnica. V terezijanski knjižnici je pa shranjena 138 strani obsegajoča knjiga: Vocabularium Latinogermanicum, katera je bila last Preprostova. L. 1497 — pred 400 leti je ustanovil nekoliko štipendij. (Fundavit Stipendia aliquot in Bursa agni.*) Ti štipendiji so se vsled dvornega ukaza od l. 1794 začeli imenovati Briccianisch-Ramingische Stiftung.

Preprost je umrl na Dunaji 29. novembra l. 1505.

*) Eder, Catalogus Rectorum Archigymnasii Viennensis 1670.

bojevitih mladih kaplanov. Ako mislimo s svojega stališča tudi mi tako, kako naj bo potem sloga možna? Načela stojé proti načelom! Nikdar ne more imeti dr. Tavčar o šolstvu, o narodnosti, društvih, o umetnosti in slovstvu iste nazore kakor dr. Krek ali dr. Ušeničnik; miru, sloge in sprave torej ne bo nikoli.

Pa če bi se tudi kakorkoli poravnali „Slov. Narod“, „Slovenec“ in „Slovenski List“, če bi tudi vrgli vsi sedanjí napredni in svobodomiselní politiki, ekonomí in pisatelji svoja načela pod klop, vse ne bi pomagalo nič. Nastopajoča generacija bi kmalu nastopila zopet z lastnimi časopisi proti kolalirancem in mladi pisateljski zarod se ne uda nikdar in nikoli Mahničevcem. Govoriti bi se moglo torej le o nekakem primirju, ki pa nima nikake vrednosti.

Načela niso — hlače, katere more vsak, še tako neroden krojč obrniti narobe; načela so neizpremenljiva, stalna, večna. Dokler bo imel torej slovenski narod še kaj značajeve, vladal bo vedno boj, miru pa ne bo nikdar več. In prav je tako: duhovi se ločijo bolj in bolj, veliki proces mej mračnjaštvom in naprednjaštvom se mora vršiti dalje v prospeh boljše in jasnejše bodočnosti. —

Proč torej s sentimentalnimi publicami idealnih „petošolskih“ politikov! Boj mora biti, saj je neizogiben, potreben in koristen. Boj pa bodi stvaren, ne oseben, takten in dostojen, ne pa gorjačarski in perfiden! V tem smislu: Naprej!!

Deželni zbor kranjski.

(II. seja dne 18. januarja)

Dež. glavar Detela je otvoril sejo in konstatoval sklepčnost zbornice ter prosil pooblastila, da sme papežu čestitati na 60letnici njegovega mračništva, čemur je zbornica pritrdila.

Svojo odsotnost so opravičili poslanci Loy, Murnik in baron Schwegel.

Po prečitani in odobrenji zapisnika zadnje seje, odkazala je zbornica došle peticije in predloge dež. odbora pristojnim odsekom, potem pa je posl. Božič storil obljubo.

Posl. dr. Majaron je poročal o računskem sklepu deželnega posojilnega zaklada za leto 1896. z razkazom njegove imovine, oziroma njegovega dolga, ter o proračunu za l. 1898. Skupna redna in izredna potrebščina kakor tudi redno pokritje je mimo proračuna večje za 217 gld. 48 kr. Ako se primerja skupna imovina v znesku 15.042 gld. 36½ kr. s skupnimi dolgovi z znesku 3.627.242 gld. 36½ kr., se kaže čisti dolg z 3.612.200 gld., kateri se je v primeri z onim leta 1895. z 3.667.600 gld. zmanjšal za 55.400 gld. Potrebščina za l. 1898 znaša 203.022 gld., pokritje pa 2 gld. Primankljaj se pokrije iz dež. zaklada. Poročevalec je predlagal, naj se računski sklep in proračun odobri. — Sprejeto.

Posl. Luckmann je poročal o računskem sklepu zaklada prisilne delavnice za l. 1896. Vsa redna potrebščina za 1896. leto znaša 98.699 gld. 90 kr. in prišteva izredno potrebščino nasl. XVII., skupaj 548 gld. 94 kr., vse skupaj 99.248 gld. 84 kr. V primeri s pokritjem 101.640 gld. 38½ kr. je pokritja več za 2391 gld. 54½ kr. Primera potrebščine s proračunom kaže več potrebščine 2000 gld. 84 kr. in primera dejanskega pokritja s proračunjem več dejanskega pokritja za 6932 gld. 38½ kr., torej pokritja več za 4931 gld. 54½ kr. Imovina se je pomnožila za 8954 gld. 52½ kr., oziroma vsled odpisa, in sicer: pri posestvih 4%, s 6305 gld. 22 kr., pri inventarji s 15%, z 2076 gld. 73 kr., skupaj z 8381 gld. 95 kr., pomnožila za 572 gld. 57½ kr. Poročevalec je predlagal, naj se računski sklep odobri. — Sprejeto.

Posl. Luckmann je poročal o proračunu zaklada deželne prisilne delavnice za leto 1898. Skupna potrebščina znaša 93859 gld., pokritje 94001 gld., torej bo prebitka 142 gld. Poročevalec je predlagal, naj se proračun odobri. — Sprejeto.

Posl. Žitnik je poročal o računskem sklepu za l. 1896. in o proračunu ustanovnih zakladov. Dežela ima v upravi 22 zakladov, kateri so konec l. 1896 znašali 2.026865 gld. 44½ kr. in so se torej pomnožili za 21326 gld. 88½ kr. Poročevalec je predlagal, naj se računski sklepi in proračuni posameznih zakladov odobri. — Sprejeto.

Posl. pl. Langer je poročal o računskem sklepu za l. 1896 in o proračunu deželno-kulturnega zaklada za l. 1896. Skupna potrebščina za l. 1896 je znašala 5127 gld. 58 kr., pokritje 6265 gld.

20 kr., torej pokritja več za 1137 gld. 72 kr. Za l. 1898 je proračunena potrebščina na 5260 gld., pokritje pa tudi 5260 gld. Poročevalec je predlagal, naj se računski sklep in proračun odobri. (Konec prih.)

V Ljubljani, 18. januarja.

Jezikovne rasmere na Češkem in vladna injava. V včerajšnji seji je namestnik grof Coudenhove v imenu vlade izjavil (najprej v nemškem, potem pa v češkem jeziku), da hoče vlada radi pritožb glede jezikovnih naredb pojasniti svoje stališče. Vlada meni, da imata na Češkem oba deželna jezika v uradu popolno enakopravno. Iz tega sledi, da sme iskati vsak prebivalec češkega kraljestva v svoji domovini pri oblastih ali v češkem ali v nemškem jeziku svojo pravico. To načelo vlade je za vladu neomajno, kakor tudi načelo o jednotnosti dežele. S temi načeli hoče izdati vlada novo ureditev jezikovnih predpisov, da se ločijo v bodoče uradni okraji z jednim uradnim jezikom in z dvema uradnima jezikoma. Da pa bo imela Češka dovolj jezikovno zmognih uradnikov, hoče vlada v prihodnjem dež. zasedanju staviti predlogo o temeljiti izpremembi učnih načrtov na čeških srednjih šolah. Čebi z izjavo niso zadovoljni in „Nar. Listy pišejo“, da se bo umaknila vlada na stališče Schönborna.

Narodnostno vprašanje v Avstriji je naslov članku, kateri je objavil bivši minister dr. Madeyski v lvoškem „Słowo Polskie“, v katerem dokazuje, da zaslej še ni nobene nade, da bi se narodnostno vprašanje rešilo. Madeyski pa piše dalje: In vendar je rešitev potrebna in prav možna, saj se je dognala v dveh narodno mešanih državah, v Belgiji in v Švici. Seveda so v Avstriji težave mnogo večje. Največji nasprotnik rešitve narodnostnega vprašanja je centralizem in njegova burokratična pomočnica, teorija precedence.

Schönererjanci, liberalci in socialisti, ta pisana družba se je na Dunaju tekom občinskih volitev zvezala proti krščanskim socialistom v VIII. okraju. Čudna zveza! Zagrizeni nacionalci in antisemiti v objemu z internacionalci in semiti. Načela, prepričanje, stališča — vse je Hakuba! No, koalicijska vendar-le ni imela uspeha, kajti krščanski socialist, dr. Weisskirchner, je zmagal.

Vzhodna Azija in Avstrija. Dunajski časopisi poročajo iz Pulja, da pojde avstrijska vojna ladija v Vzhodno Azijo, da pa še ni določeno katera. Ker ima avstrijski Lloyd velik promet v vzhodno azijskih pristanih ter so se minolo leto avstrijske trgovinske zveze z Vzhodno Azijo prav zelo razširile, bode omenjena bojna ladija markirala interese Avstro-Ogerske in njenih državljanov.

Afera Zolina. Državno pravdníštvo kliče Zolo pred sodišče radi obrekovanja in obrekljivega krivičenja. Po § 30. in 31. franc. k. z. more biti Zola kaznovan z zaporom 8 dni do 1 leta in z denarno globo 100 do 3000 frankov, ali pa le z jedno teh dveh kaznij. — Profesor Andrade na vsučilišču Rennes, součenec generala Mercierja, je v odprtem pismu pozval bivšega vojnega ministra, naj se proces z Dreyfusom revidira, češ, obsodba se je izvršila le na temelju bordereaua, čegar pisava pa je podobna tudi pisavi Esterhazyja. — 200 pisateljev in učenjakov protestira proti obsodbi Dreyfusa ter hoče poslati vladi prošnjo za revizijo s tisoči podpisov. — „Journal Droit de l'Homme“ zagotavlja resnico vesti, da je prišel nemški poslanik Münster mej obravnavo proti Dreyfusu k tedanjemu predsedniku Casimiru Perierju ter imenom nemškega cesarja izjavil, da ni bil Dreyfus nikdar v nikakem razmerju z nemško vladno, s generalnim štabom ali z nemškim poslaništvom v Parizu. — Antisemitski listi, potezajoči se za Esterhazyja, pišejo sedaj soglasno, da je Zola — blazen in da ne ve, kaj počne. Na nekem javnem shodu se je občinstvo razdelilo nakrat v dva tabora, kričalo: „Živel Zola!“ in „Pereat Zola!“ ter se končno steplo. Odvetniška zbornica v Neaplju je poslala Zoli navdušeno čestitko, in 800 velikošolcev v Bruslju je storilo isto. Visokošolci v Nancyju in Toulousu pa so priredili demonstracije proti Zoli.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. januarja.

— (Deželni zbor kranjski.) Poročilo o današnji seji, katera je trajala od 10. ure dopoldne do 2. ure popoldne, smo morali pretrgati radi ne-

dostajanja prestora. Deželni zbor je obravnaval o daljši vrsti računskih sklepov in o proračunih raznih odsekov ter o poročilu deželnega odbora glede pospeševanja vinogradništva, pri kateri točki se je razvila jako dolga razprava. Prihodnja seja bo v petek.

— (**Repertoire slovenskega gledališča.**) Po večstransko izrečeni želji iz občinstva se bode danes opera „Ernani“ pela tako, kakor se poje na raznih gl. dališčih, posebno na Nemškem, namreč da se konča z impozantnim finalom III. dejanja „O veliki Karol“, s katerim resnično opera dospe do svojega vrhunca. Muzikalno neznatno in itak ne efektno IV. dejanje torej izostane. Nadejamo se, da se tudi naše občinstvo sprijazni s to skrajšavo, ker je opera itak dosti dolga.

— (**Zamuda dunajskega brzovlaka.**) Ker je skočil dunajski brzovlak pri Mödlingu s tira, je imel danes vlak petu no zamudo.

— (**„Slovensko trgovsko pevsko društvo.“**) Častite gospode pevce se prijazno opozarja, da danes ne bode običajne pevske vaje, ter bode ista kakor po navadi v četrtek, dne 19. januarja. — Odbor „trgovskega pevskega društva“.

— (**Premeten slepar.**) Včeraj dopoldne prišel je v prodajalnico trgovca Ivana Jebčina na Valvazorjevem trgu neki neznan, gosposko oblečen tujec in je naročil 50 kg sladkorja s prošnjo, naj se mu pošlje sladkor v njegovo stanovanje na Kongresnem trgu št. 3. Ivan Jebčina je poslal sladkor po svojem hlapcu, kateremu je še naročil, da ga ne sme oddati brez denarja. Ko je prišel hlapec na Kongresni trg, čakal ga je že tujec pred hišo in mu rekel, naj ne nosi sladkorja v stanovanje, ker ga bode takoj odposlal. Ker je hlapec po gospodarjevem naročilu zahteval denarja, dejal mu je tujec, da še ni vsega dobil, kar je naročil, in da mu še manjka 5 kg. kave, katere mu še mora hlapec poprej prinesiti, predno bode vse plačal. Hlapec pustil je sladkor tujcu in je šel po kavo. Ko se je vrnil ni bilo več tuca pred hišo in vsled tega je nesel kavo v napovedano tujčovo stanovanje k gospej Mariji Smolnik, kjer ga pa tudi ni bilo, ker tam sploh stanoval ni in je bil le zjutraj prišel povprašat za sobo, ker je bilo na vežnih vratih nabito, da se v III. nadstropju odda v najem soba. Ko si je bil tujec sobo ogledal, dejal je, da mu soba ugaja, in da jo bode prevzel zase in za svojega svaka, s katerim bosta začela trgovino na Dunajski cesti. Odhajajoč iz sobe rekel je še Mariji Smolnik, ako bode kdo kaj za njega prinesel, naj le prevzame. In na to je odšel, ne da bi se bil še vrnil v stanovanje. Ko mu je Jebčinov hlapec prinesel sladkor in je šel še po kavo, vsedel se je tujec v fijakarski voz in se peljal naravnost na Žabjak, kjer je prodal sladkor trgovcu Ivanu Kordišu za 18 gld. in je na to neznanu kam pobegnil. Pri Kordišu pa je bil ta slepar že v soboto in ga je vprašal, če kupi on blago iz razprodajne mase, ki jo ima on na Dunajski cesti, in ker je Kordiš bil v to pripravljen, prinesel mu je včeraj sladkorja. Tujec se je zval Jožef Huber in je bil 30—35 let star, bolj šibke postave, srednje velikosti in je imel majhne črne brke. Policijske poizvedbe so bajte do gnale, da je storilec rojen Ljubljčan in policiji še znan slepar, kateri pa jo je sedaj popihal iz Ljubljane.

— (**Tatvina v Prečnih ulicah — Tatova prijeta**) Poročali smo, da je bilo v sredo 13. t. m. ulomljeno v podstrešno sobo Dolenceve hiše v Prečnih ulicah št. 4. Neznani tak bil je strl sobna vrata in vlomil potem v kovčega v sobi in odnesel tesarju Janezu Galeju 20 gld. in hlapcu Florjanu Maseljnu 1 gld. 40 kr. Policija imela je takoj sum na dva delavca, katerima so bile razmere v hiši znane in katera sta po izvršeni tatvini takoj pobegnili iz Ljubljane. Jeden izmed teh dveh — Volbenk Boncelj, doma iz Železnikov — bil je že zaradi hudodelstva tatvine kaznovan in je šele pred kratkim bil ukraden nekemu krčmarju v Vodmatu jedno veliko steklenico špirta. Mestni policijski stražnik Franc Obički zasačil je bil včeraj Bonceljna in njegovega tovariša v Vodmatu in ju je aretoval. O svojem bivanju od srede pa do nedelje dala sta Boncelj in njegov tovariš bajte tako nezanesljive podatke, da ju je policija izročila „na Žabjek“.

— (**Ulom v Lukančevu baraku.**) V noči od 21. na 22. avgusta 1897. l. vlomil je bil neznan tat v barako Marije Lukanc na Pogačarjevem trgu in odnesel blaga za 30 gld. Dne 29. decembra l. l. aretovala je mestna policija nekega moškega in neko žensko, ki sta hotela pri Oroslovu Dolencu v Wolfovih ulicah prodati meda za 20 gld. Med je bil v resnici ukraden nekemu posestniku v Dolu. Policija je sedaj dognala, da je ta prijeta ženska meseca avgusta lanskega leta delala pri zgradbi nove meščanske bolnice, da je ljubica nekega zelo nevarnega, sedaj tudi že zaprtega tatu, in da sta ona in njen mož na zelo slabem glasu. Ko se je bil izvršil ulom, našla je bila Marija Lukanc v baraki neko žensko ruto, na kateri so se poznali ostanki malte in ta ruta bode sedaj glavno dokazilo priti tej osumljeni ženski, katera je najhitreje v družbi svojega moža in svojega ljubimca izvršila tatvino.

— (**Samomor.**) Franc Ambrož, čuvaj na južni železnici našel je dne 17. t. m. ob polu 11. uri ponoči na železnični progi nasproti tovarni zalogi popolnoma razkosano truplo moške osebe. Glava je bila zmečkana in roki sta ležali daleč proč od trupla. Ker na mestu ni nobenega prehoda čez železnico, je nedvomno, da se je zgodil samomor. Samomorilec je Janez Terškan, mesar iz Sostrega, stanuje v Strelških ulicah, kateri je bil v zadnjem času v vednih denarnih stiskah. Včeraj popoldne je otišal z doma, rekoč, da gre na Posavje živino kupovat. Šel pa je na železnico in čakal brzovlaka, ki pride ob polu 6. uri zvečer v Ljubljano in se je vrgel pod njega, ne da bi to strojevodja na vlaku opazil, pač pa so potem na kolodvoru opazili na kolesih brzovlačnega stroja kri in košček mesa. Janez Terškan je bil oženjen in zapustil dvoje otrok. To je letos že tretji samomor.

— (**Nezgoda**) Ivan Krampelj, hlapec pri Leopoldu Bűrgrju na Dunajski cesti št. 12 jezdil je včeraj popoldne po Tržški cesti. Konj se je splašil in padel z hlapcem vred. Hlapec in konj sta poškodovana.

— (**Tatvina.**) Trgovcu Fr. K. na Marije Terezije cesti bilo je takom tega meseca ukradeno več žime, vredne okoli 200 gld. Storitca imajo bajte že pod ključem.

— (**Iz Loškega potoka**) se nam piše dne 17. t. m.: Tukajšnji občinski zastop izvolil je v svoji izvanredni seji dne 15. t. m. g. Frana Višničarja c. kr. deželnega sodnega svetnika, deželnega poslanca itd. ter g. Ignacija Gruntarja c. kr. notarja v Ribnici jednoglasno svojima častnima občanom. — Dne 9. t. m. ustanovilo se je pri nas pod vodstvom g. nadučitelja Jos. Sedlaka pevsko društvo „Tabor“. Pravila so se odposlala v potrjenje.

— (**Poštna razmera**) Društvo ces. kr. poštarijev in poštini odpraviteljev na Kranjskem, Primorskem in v Dalmaciji je za prvo kranjsko kronovinsko skupino volilo naslednji odbor: poštari M. Novak iz Kamnika, prvomestnik; poštari J. Modic iz Zagorja, namestnik; poštari Terezija Lsec iz Borovnice, poštari Fr. Zagorjan iz Cirknice in poštini odpravitelj Fr. Ambrožič iz Rakeka, odborniki. Po volitvi vršil se je shod, katerega se je udeležil kot zastopnik poštnega in brzojavnega ravnanstva poštini tajnik dr. Pospisil. Shod je sprejel resolucijo, katera naroča predsedništvu storiti vse možne korake, da se še v letošnjem letu izvrši nameravana reorganizacija, za katero se ta stan že bori 25 let. Razmere pri deželnem poštnem osebju se namreč v gmočnem in v socialnem oziru vedno slabšajo in so v zadnjem času postale tako žalostne, da je neobhodno potrebno, da se izvrši dolgo zaželjena reforma, ako se hoče še pravočasno preprečiti propad tega stanu. Čuti je, da merodajne oblasti zopet nameravajo zavleči reorganizacijo; zato bi bilo želeli, da bi naši poslanci storili v tem smislu potrebne korake ter delali na to, da se končno vendar izpelje reforma, katero že leta in leta bridko pogrešamo.

— (**Iz Preserja**) se nam piše: Ne vemo, iz kakega namena se je delala nova okrajna cesta iz Črne do Podpeči, ako ne za to, da bi se moglo voziti po njej? Od šole na Barju pa do Kozlerjevega posestva v Črni je bila že prej še precej dobra cesta, a od tod do Podpeči se je pred 2 leti podaljšala nova, da se je na ta način zvezala občina Preser in Borovnica po precej krajši poti v Ljubljano. A gorje mu, kdor se poda z vozom po novi cesti. Od začetka iz Podpeči je že se voziti, a na sredi je taka, da je ni jednake na vsej Kranjski. Navozilo se je nekaj debelega in zelo ostrega temeljnega kamenja, ne da bi se zgoraj z drobnejim posula in tako se je pustila. Dober mora biti konj, da spravi prazen voz čez to kamenje, a srečna sta voznik in konj, ako si nog ne zlomita. Ljudstvo je si o nejevoljno. Če so se izdali tisočaki, da se je delala nova cesta, naj se izda še nekaj desetakov, da bode cesta rabna. Merodajni faktorji naj bi blagovolili to prošnjo uvaževati!

— (**Slovensko bralno društvo v Litiji**) priredi dne 12. februarja t. l. veliko maskarado, na kar se opozarjajo udje in prijatelji društva.

— (**Narodna čitalnica na Vranskem**) začela je dokaj hval vredno društveno življenje. Na Silvestrovo priredila je prijeten zabaven večer s petjem, dne 4. januarja pa plesen venček, pri kojem je sviral šmarska godba. V letošnjem predpustu priredi še dve veselici in sicer na svečnico velik pevski koncert in na pustno nedeljo maskarado.

— (**„Koroški kmetaki list“**) je — kakor se nam piše v soboto, — dne 15. t. m., zagledal zopet luč sveta po jednoletnem prestanku. Pred jednim letom se ni mogel vzdržati, in izhajal je le za časa zadnjih državnoborskih volitev. A danes leži zopet pred nami! To je najbolj drastični dokaz, da na Koroškem biva še slovenski kmet, ki ne mara zatajiti svojega materinega slovenskega jezika. Našim nasprotnikom prizadene se pa s tem najkrepkejša zausnica, ker vsi so pred nedavnim časom urbi et orbi oznanjali, da ni nobenih Slovencev na Koroškem, in sam bivši deželni predsednik je nekoč poročal na Dunaj, da so Karavanke meja mej Slovinci. Toda čuj, kak je ta listič! Slovenščina je taka, da se je Bog usmili. Kdo ga urejuje, še ni znano. Pač pa se nam jako čudno dozdeva, da nima niti svojega odgovornega urednika, ki bi bil podpisan na tem listu. Seveda za Nemce in nem-

škutarje velja najbrže druga postava in drugi paragrafi. Pripoveduje se pa, da je cela „učena in slovenščina zmožna tovaršija“ okrog tega lista, ki ga izdaja. Prevsem se imenuje neki „sodawasserfabrikant“ Košičev Pepe, Krasnik, tisti ponosni čeni magister pharmacie iz Sretnje vasi, ki vedno po slovenskih shodih zgago dela, dalje znani dr. Abuja, katerega imajo njegovi pristaši zgolj kot „Parade Slovenca“ in čuj! govori se celo, da ima svojo slovensko pisateljsko žilo vmes ravnatelj c. kr. učiteljske pripravnice, Boltežar Knapič. Listič bode izhajal vsaki mesec dne 15., in sicer kot uredništvna priloga k „Allgemeine Bauernzeitung“. Stane za celo leto 1 gld. 40 kr., a toliko uljudnosti in dobrotnosti od strani poštenih uradnikov menda ni nikjer — razven na Koroškem ko se gre zoper Slovence — da bi oni uredili vse, če bi naročnik tega lista prinesel samo 1 gld. 40 kr. in nobene nakaznice ter bi isti dobivali točno dostavljeno na svoj dom. Kaj takega nam še ni znano! K sklepu pa še jedenkrat: Mi koroški Slovenci nikdar nismo pričakovali, da nas naši narodni sovražniki s takim delom razvesele, s tem priznavajo očito, da je potreben list na Koroškem v slovenskem jeziku. Pričakujemo pa kmalu, da bodo prišli do spoznanja, da so nam potrebne tudi šole v materinskem jeziku, ker če res skrbje za napredek kmeta, naj pokažejo, da se bode kmet naučil na podlagi svojega rodnega jezika pravilno tudi nemški, a sedaj ne zna nobenega. Vsak pa ki trezno misli, vrgel bode tega nemškega lisjaka v koš, češ, mi ne potrebujemo nobenih „lažiteljev“. Sicer pa čestitam slovenski bibliografiji na tem najnovejšem proizvodu.

* (**Solnčni mrk dne 22. t. m.**) Solnce mrkne dne 22. t. m. popolnoma, v naših krajih pa bomo videli ta mrk le nepopolno. Solnce začne temneti ob 5. uri 51 min. zjutraj in neha ob 10. uri 53 min. dopoldne. V Rusiji, Aziji in vzhodni Afriki se bode ta mrk najbolje opazoval.

* (**Rusija**) šteje po najnovejšem 129 milijonov prebivalcev. Leta 1851. jih je imela le 67 milijonov. Torej velik naraščaj!

* (**Prorok Falb**) je izdal svoj koledar za l. 1898., v katerem je navedel vse „kritične dneve“, isto tako tudi, kakošno vreme bo leta 1898. Falb prorokuje: „kritične dneve prve vrste“: 20. in 22. januarij 8. in 22. marec, 6. april, 6. maj, 3. julij, 2. in 31. avgust, 30. september in 15. november.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Iz nabiralnika v gostilni gosp. Vilfana na Ježici 5 kron 20 vin. — Vesela družba v Vipavski zadrugi na Silvestrov večer 3 kron 20 vin. — Gosposlična Zelenca 2 K, nabrala kot zaslužek za igranje na „krtac'co“ v Kokaljevi kuhinji na Javorniku. — G. Josip Sever 4 kron 20 vin, nabral pri omizju „veljava“ v gostilni „pri Figovcu“ v Ljubljani. — Gospa Josipina Tollazzi v Logatcu 20 kron iz nabiralnika domače gostilne. — Skupaj 34 kron 40 vin. — Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Telefonična in brzojavna poročila.

Gradec 18. januarja. V današnji seji dež. zbora je dr. Deček o podal v slovenskem jeziku spisano interpelacijo, kar je dalo povod škandaloznim izbruhom nemške surovosti Nemci so začeli razgrajati in razbijati po pulh ter hrupno kričati: Naj nemški interpelira! Deželni glavar dr. Attems se je predrznil odrediti, da se mora Dečkova interpelacija prečitati v nemškem jeziku. To dejanje ilustruje jako drastično besede dr. Funkeja, ki je Nemce hvalil, da so „gesetzestreu“.

Zader 18. januarja. Italijanski poslanci so naznanili deželnemu glavarju, da ne vstopijo v deželni zbor, ker se v Spletu še ni ustanovila italijanska ljudska šola.

Dunaj 18. januarja. Cesar je sprejel danes v avdijenci nekatere člane pripravljalnega odbora za pariško razstavo.

Dunaj 18. januarja. Razkralj Milan je danes zopet zapustil Dunaj, ter se povrnil v Beograd.

Praga 18. januarja. V deželnem zboru so interpelirali danes češki poslanci namestnika Coudehoveja, zakaj je podal v včerajšnji seji izjavo najprej v nemškem jeziku. Čehi smatrajo namestnikovo postopanje žaljivim ter ga vprašajo, kako jim hoče dati zadoščenje. Posl. Funke je ostro napadal kneza Lobkowitza in grofa Silvo Tarouco, češ, da sta šla na dunajski dvor Nemce denuncirati, in da so Nemci bili in so cesarju vedno zvesti. Po Funkejevem govoru je nastal velik vihar. Nemci so vpili: „Pereat Coudehove!“ in Lobkowitz je moral sejo pretrgati.

Praga 18. januarja. Odhajajo iz dež. zbora so nemški poslanci klicali namestniku Coudenhoven: Če niste sposobni vzdrževati red, spravite se proč! Zaključite dež. zbor! Kar je Wolf povedal o napadih na Nemce, je silno pretirano. V neki ulici so nedoletni fantje nekemu buršu strgali čepico z glave. Policija je fantje razgnala. Wolf je iz tega napravil velik roman.

Praga 18. januarja. Iz nezanesljivega vira se poroča, da je bil posl. Wolf napaden in pretepen.

Pariz 18. januarja. Včeraj je bil v Tivolidvorani velik protestni shod, na katerem so se pripetili največji škandali. Poleg antisemitov so se udeležili shoda tudi socialisti in anarhisti. Klici: „Živela komuna!“ — „Živela armada!“ — „Pereat Zola!“ — „Pereat Dreyfus!“ — „Živela socijalna revolucija!“ — „Živeli židje!“ so bili povod hudemu tepežu mej antisemiti in židi, tekom katerega je bilo več oseb ranjenih. Tepež je trajal do 11. ure. Antisemitje so se morali končno umakniti. Ljudstvo je drlo potem na ulico, kričalo ter pelo nacionalno himno. Pred vojaško kazino je bila velika demonstracija za armado, katero je motilo okoli 1000 anarhistov s kriki: „Pereant židje!“ Tudi na ulici so se nekateri demonstrantje sprijeli ter se potolkli do krvi. Policija ni opravila ničesar. Tudi iz provinc se poročajo velike demonstracije proti Zoli, Dreyfusu in židom. V Marseillu so priredili dijaški častnikom simpatične demonstracije, mej katerimi je bilo židom pobitih nekaj oken. Brzjavi poročajo tudi iz Bordeauxa velike demonstracije. Dijaštvo je na javnih qrostorih sežigalo časopise, ki se potozajo za Dreyfusa.

Zofija 18. januarja. Bulgarska kneginja je povla hčerko, ki je njeno tretje dete.

Poslano.*

Visokorodnemu gosp. delegatu dr. Šušteršiču v Ljubljani.

Vsled pisma ddo 29. septembra 1897 od velečastitega gospoda dr. Žitnika in pritrjevalne karte od Vaše strani dno 2. novembra l. l. uposlal sem Vam dne 4. novembra l. l. peticijo s 47 prilogi, da bi tisto izvolili uložiti pri avstrijski delegaciji, kar ste opustili, ter mi hotimice šele po preteku od 25 dni po obravnavi bosenskega poročila v budgetnem odseku vrnilo mojo ulogo z Dunaja dne 30. novembra l. l. češ:

„Preobili opravi o priliki razburjenih dnevov so ovirali, da bi se bil bavil z Vašo zadevo. (?) Sedaj, ko sem akte pregledal, vidim, da Vam ni pomagati, dokler ostane sedanji finančni minister Kalay.“ — Živio!

Pod Kumom, 16. januarja 1898.

M. Ivánetić

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Franceta Matičiča zemljišče na Rakeku, cenjeno 900 gld., dne 22. januarja v Cirknici.

Matiče Jerine zemljišče v Gorenji vasi, cenjeno 3655 gld., dne 22. januarja v Logatcu.

Janeza Steguta zemljišča v Vel. Brdu (v drugič) dne 22. januarja v Senožečah.

Martina Cerarja posestvo v Osojniku, cenjeno 1266 gld., dne 22. januarja in 19. februarja v Metliki.

Janeza Nagodeta posestvo v Rovtuh, cenjeno 120 gld., dne 22. januarja in 24. februarja v Logatcu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 13. januarja: Ana Medved, dekla, 55 let, Karlovska cesta št. 20, jetika.

Dne 14. januarja: Jurij Bergant, delavec, 43 let, Radeškega cesta št. 11, želodčni rak. — Viktor Ivan Mihailuk, računskega podčastnika sin, 13 mes., Poljanska cesta, št. 72, davica.

Dne 15. januarja: Fran Zorec, delavčev sin, 1 leto, Cerkvene ulice št. 21, božjast.

Dne 16. januarja: Ludovik Brozovič, krojačev sin, 5 mes., Tržaška cesta št. 26 a, božjast. — Matija Piršic, branjevec, 70 let, Dunajska cesta št. 25, pljučnica.

Dne 17. januarja: Marija Jamnik, krojačeva hči, 5 mes., Cerkvene ulice št. 21, božjast.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Januarj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm. v 24 urah
17.	9. zvečer	749,7	-4,5	sl. sever	megla	
18.	7. jutraj	750,2	-5,1	sl. jz.ah.	megla	0,0
	2. popol.	750,2	-4,1	sl. zah.ah.	megla	

Srednja včerašnja temperatura -4,5°, za 2,0° pod normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dunajska borza

dne 18. januarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 40 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 40 „
Avstrijska zlata renta	121 „ 90 „
Avstrijska kronska renta 4%	102 „ 90 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 15 „
Ogerska kronska renta 4%	99 „ 35 „
Avstro-ogerske bančne delnice	928 „ — „
Kreditne delnice	356 „ 25 „
London vista	120 „ — „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 87 1/2 „
20 mark	11 „ 76 „
20 frankov	9 „ 53 „
Italijanski bankovci	45 „ 40 „
C. kr. cekini	5 „ 69 „

Dne 17. januarja 1897.

4% državne središče iz l. 1854 po 250 gld.	161 gld. — kr.
Državne središče iz l. 1864 po 100 gld.	189 „ — „
Dunava reg. središče 5% po 100 gld.	128 „ — „
Zemlj. obh. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98 „ 10 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161 „ 55 „
Ljubljanske središče	22 „ — „
Rudolfove središče po 10 gld.	25 „ 50 „
Kreditne središče po 100 gld.	197 „ 50 „
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	455 „ — „
Papirnat rubelj	1 „ 27 1/2 „

Na Dolenjskem se dve veliki prodajalnici

popolnoma urejeni za špecerijsko, oziroma mešano blago, na dobrem glasu stoječi, radi preselitve v lastno hišo s 1. marcem 1898. l. oddajati. — Pismena vprašanja vzprejema iz prijaznosti do 1. februarja t. l. pod „štev. 100“ upravnistvo „Slov. Naroda“.

(102—1)

Lepa hiša

v Šmartnem pri Litiji, stoječa poleg cerkve, jako pripravna za kakega vpokojenega uradnika itd., prodaja se po vredni cen.

Kupci naj se obrnejo na Mart. Stoparja v Šmartnem pri Litiji. — Mešetarji se izključujejo.

(105—1)

Avstro Hungarian

Paper Vestas

Papirnaté vžigalice.

Senzacijonelen nadomestek

za

voščene, kakor tudi švedske vžigalice.

Gorilna doba jedne vžigalice

5 minut.

Se dobivajo v vseh boljših špecerijskih trgovinah in v vseh tabačnih prodajalnicah. (1965—6)

Glavni zastopnik:

Julij Schillinger v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. s jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 8. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 10. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 12. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 2. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 4. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd. — Ob 6. uri 2 m. zvečer osonni vlak v Trbiž, Beljak, Cel